

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119224482
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119224482.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: V. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XX, O. O., štátny občan SR, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/A, Lučenec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 6 514,87 € s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Csp/22/2019-89 zo dňa 05. 11. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6 514,87 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 12. 02. 2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, ktorú (náhradu trov konania) je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 6 514,87 € s prísl. (5 % úrokom z omeškania ročne od 12. 02. 2019 do zaplatenia) titulom vydania bezdôvodného obohatenia a tiež zaplatenia náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07. 09. 2006 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č.R. (ďalej aj „predmetná zmluva o úvere“), ktorú je potrebné považovať za absolútne neplatnú, nakoľko bola uzavretá v rozpore s § 39 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“). V predmetnej zmluve je uvedená RPMN vo výške 70,12 %, pričom odplata za poskytnutie úveru vyjadrená prostredníctvom RPMN, ktorá mala byť zaplatená žalovanému žalobcom za poskytnutie úveru je rozporná s dobrými mravmi pre jej nepriemeranú výšku. Taktiež je nepomer medzi sumou poskytnutého úveru (1 560,45 €) a sumou, ktorú mal žalobca vrátiť žalovanému (36 x 86,70 = 3 121,20 €), čo podporuje záver o rozpornej výške odplaty s dobrými mravmi. Žalobca zároveň poukázal v žalobe podporne aj na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a to z toho dôvodu, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, a to v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) sumu,

počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov. Žalobca poukázal v žalobe aj na ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., v zmysle ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v predmetnej zmluve o úvere sa nenachádza žiadne dojednanie o úrokoch a poplatkoch a taktiež v zmluve absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe. V uvedenej súvislosti žalobca v žalobe uviedol, že plnenie, ktoré ako spotrebiteľ poskytol žalovanému bez platného právneho titulu, zakladá na jeho strane ako na strane spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože mu bol poskytnutý úver vo výške 1 560,45 € a titulom poskytnutého úveru vrátil žalovanému spolu sumu 8 075,32 €, teda o sumu 6 514,87 € viac ako mu bolo poskytnuté. Suma 6 514,87 € tak predstavuje na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Okrem zaplatenia sumy 6 514,87 € sa žalobca podanou žalobou domáhal aj zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % počnúc dňom 12. 02. 2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. K žalobe pripojil fotokópiu Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 07. 09. 2006, výpisy z účtu žalobcu, potvrdenie zamestnávateľa žalobcu o vykonaní zrážok zo mzdy, predžalobnú výzvu.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že dňa 11. 03. 2019 vydal platobný rozkaz č. k. 17Csp/22/2019-40, proti ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, ktorý odôvodnil tým, že popiera tvrdenie žalobcu o neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. R., nakoľko predmetná zmluva o revolvingovom úvere je úverovou zmluvou, preto sú na posúdenie jej platnosti určujúce ustanovenia zákona č. 513/1991 Z. z., Obchodného zákonníka a v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka výška úrokov nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy. Zdôraznil, že úroky predstavujú zmluvnú odmenu, ktorej výška je uvedená v článku 5 ods. 5.1 zmluvných dojednaní, preto popiera tiež tvrdenie žalobcu o neuvedení úrokov v zmluve. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu poprel aj tvrdenie žalobcu o neuvedení RPMN v zmluve, argumentujúc tým, že RPMN, ktorej hodnota sa nedojednávava, ale sa vypočítava na základe údajov vyplývajúcich zo zmluvy, v zmluve uvedená je. Ďalej zdôraznil, že RPMN nepredstavuje predmet záväzku, je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpokladá zákon. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. K odporu proti platobnému rozkazu pripojil žalovaný fotokópiu Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 07. 09. 2006 a Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, žalobcu, výsluchom právneho zástupcu žalovaného, oboznámením sa s platobným rozkazom vydaným okresným súdom, s odporom proti platobnému rozkazu podaným žalovaným, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného, s fotokópiou Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 07. 09. 2006, s výpismi z účtu žalobcu, s potvrdením zamestnávateľa žalobcu o zrážkach zo mzdy, s predžalobnou výzvou žalobcu zo dňa 07. 02. 2019, s fotokópiou zmluvných dojednaní a s ostatnými písomnosťami tvoriacich obsah spisu 17Csp/22/2019.

1.4 Z bodu 5 fotokópie Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XX. zo dňa 07. 09. 2006, ktorý vyplnil žalobca, okresný súd zistil, že žalobca dňa 06. 09. 2006 požiadal žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 94 032,-- Sk, t. j. vo výške 3 121,30 € , pričom požadovaná výška úveru predstavovala celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy. Čiastka poskytnutá žalovaným žalobcovi predstavovala sumu 47 016,--Sk, t. j. sumu 1 560,45 €, pri mesačnej splátke úveru vrátane úroku vo výške 2 612,--Sk, t. j. vo výške 86,71 €. RPMN za úver tam bola uvedená vo výške 71,61 % a poplatok za uzatvorenie zmluvy predstavoval sumu 1 500,--Sk, t. j. 49,80 €. Žalobcovi bol v zmysle bodu 6. údajov o schválenom revolvingovom úvere, ktoré vyplnil žalovaný dňa 07. 09. 2006, žalovaným schválený úver v sume 94 032,--Sk, t. j. v sume 3 121,30 €, pričom táto suma predstavovala aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy, so splatnosťou úveru 36/14, s poskytnutou čiastkou 47 016,--Sk, t. j. 1 560,45 €, s mesačnou splátkou úveru vrátane úroku vo výške 2 612,--Sk, t. j. vo výške 86,71 €. RPMN za úver podľa údajov o schválenom úvere predstavovala 70,12 % a poplatok za uzatvorenie zmluvy sumu 1 500,--Sk, t. j. sumu 49,80 €. Z bodu 12. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 07. 09. 2006, okresný súd zistil, že neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy). Z fotokópie zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere okresný súd zistil, že sú písané drobným a voľným okom nečitateľným písmom. Za použitia optických pomôcok okresný súd z bodu 2.1. zistil, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom

formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 2.2. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere okresný súd zistil, že veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Z fotokópie výpisov z účtu žalobcu okresný súd zistil, že dňa 10. 11. 2018 žalobca v prospech žalovaného uhradil sumu 1 561 €, dňa 26. 11. 2018 sumu 5 060,82 € a dňa 29. 11. 2018 sumu 653,50 €. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu okresný súd zistil, že žalobcovi boli vykonávané zrážky zo mzdy a za obdobie od 7/2017 do 02/2018 zaplatil žalovanému sumu 800 €.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odcitoval ustanovenia § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 40 ods. 1, § 43a ods. 1, ods. 2 veta prvá, § 43c ods. 1 a ods. 2 veta prvá, § 44 ods. 1, § 46 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ďalej ustanovenia § 1 ods. 1, § 2 písm. a), § 2 písm. b), § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 07. 09. 2006 a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca žiadosťou zo dňa 06. 09. 2006 požiadal žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 94 032,--Sk, t. j. vo výške 3 121,30 €. Žalovaný dňa 07. 09. 2006 žiadosti žalobcu vyhovel a schválil mu úver vo výške 94 032,--Sk, t. j. vo výške 3 121,30 € s tým, že žalobcovi bude v konečnom dôsledku poskytnutá čiastka 47 016,--Sk, t. j. 1 560,45 €, ktorý úver sa žalobca zaviazal žalovanému splácať v mesačných splátkach po 2 612,--Sk, t. j. po 86,71 €. RPMN bola v žiadosti uvedená vo výške 71,61 % a v schválení úveru vo výške 70,12 %. Z predloženej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a zo schválenia revolvingového úveru mal okresný súd za preukázané, že žalovaný so žalobcom chceli uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže predmetom zmluvy malo byť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru s poukazom na § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 07. 09. 2006. Predmetnú zmluvu posúdil okresný súd ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože je typickou, tzv. formulárovou zmluvou konštatujúc, že preto je potrebné na jej posúdenie aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 07. 09. 2006. Ďalej konštatoval, že zo strany žalobcu ani zo strany žalovaného predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme predložená nebola, preto mal okresný súd za to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. Žiadosť podanú žalobcom, ktorú žalovaný označil aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, okresný súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy. Schválenie úveru žalovaným ako veriteľom okresný súd nepovažoval za uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere s poukazom na tú skutočnosť, že v žiadosti chýbajú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré vyžaduje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom údaje uvedené v schválení úveru „sú nepresné a spôsobujú pochybnosti o ich pravdivosti. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis obidvoma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom. Vzhľadom k tomu, že žalobca ako dlžník podpísal Žiadosť/Zmluvu v odlišný deň ako ju podpísal žalovaný (veriteľ), ktorý do nej v bode 6 následne doplnil iné údaje o schválenom revolvingovom úvere, takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno považovať za riadne a platne uzavretú. Údaje o schválenom revolvingovom úvere v čase, keď zmluvu podpisoval žalobca, neboli vôbec obsahom zmluvy, a preto ich žalobca písomne akceptovať nemohol. Nové údaje predstavujú vo vzťahu k žalobcovi nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom v konaní nebolo preukázané, že by žalobca takýto nový návrh zmluvy akceptoval. Súhlas žalovaného s poskytnutím revolvingového úveru žalobcovi je len jednostranným právnym úkonom, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru a ani o výške úroku, prípadne o ročnej percentuálnej miere nákladov. Nedostatok písomného prejavu vôle žalobcu byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých podmienok, zákon sankcionuje neplatnosťou takéhoto právneho úkonu. V danom prípade predložená Žiadosť/Zmluva neobsahujú ani zhodne uvedenú RPMN, preto podľa názoru okresného súdu, ako aj názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 11Co/85/2018, strany sporu zmluvu o revolvingovom úvere platne neuzavreli a ani tzv. zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s. r. o., ktoré nie sú účastníkmi podpísané a označené dátumom. Z bodu 2.1 zmluvných dojednaní predložených žalobcom vyplýva, že zmluva sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa, ktorý má byť zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru ako aj zmluvou o úvere. Túto skutočnosť nemožno zneužívať k záverom, že došlo k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, keď nie je vylúčená ďalšia manipulácia s textom, čo v danom prípade žalovaný uskutočnil tak, že bod 6 vyplnil až následne, po podpise žiadosti žalobcom. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že pre vznik a platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje dvojstranný prejav vôle a podpis zmluvy oboma zmluvnými stranami, pričom nesmie existovať akákoľvek pochybnosť o tom pod aký text zmluvy

účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. 08. 2018 sp. zn. 11Co/85/2018). V konaní nemal súd preukázané, že žalovaný dodržal povinnosť, ktorú mu ukladá bod 2.2 zmluvných dojednaní a že žalobcovi zaslal Oznámenie o schválení úveru. V žiadosti o poskytnutie úveru chýba tiež údaj o počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom k 07. 09. 2006. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáha zaplata sumy vo výške 6 514,87 € titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie posúdil predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere ako neplatnú v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu 07. 09. 2006 pre nedostatok písomnej formy, bolo potrebné vzťah medzi žalobcom a žalovaným vysporiadať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení ako plnenie získané z neplatného právneho úkonu. Súd prvej inštancie nemal v konaní sporné, (a to aj vzhľadom na vyjadrenia strán sporu, že žalobcovi bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 1 560,45 € a žalobca uhradil žalovanému sumu 8 075,32 €, teda o sumu 6 514,87 € viac ako mu bolo poskytnuté), že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 6 514,87 €. Okresný súd považoval žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 6 514,87 € za dôvodnú, a preto jej vyhovel v plnom rozsahu tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia. Konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal aj zaplata úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 514,87 € od 12. 02. 2019 do zaplata. Okresný súd aj v tejto časti žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplata úroku z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Konštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania dňom 12. 02. 2019 tým, že na základe výzvy žalobcu zo dňa 07. 02. 2019 žalovanú sumu žalobcovi neuhradil do 11. 02. 2019, preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne súladnej s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb..

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaný odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva v zákonnej lehote odvolanie, a to z nasledovných dôvodov: Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku skonštatoval, že Zmluva o revolvingovom úvere č. Y. nebola platne uzavretá v predpísanej písomnej forme, lebo nedošlo k dohode o hodnote RPMN. Uvedený záver súdu prvej inštancie je podľa žalovaného nesprávny, nemá oporu v žiadnom právnom predpise, pretože a) žiadny zákon nepredpokladá, že sa na RPMN majú zmluvné strany dohodnúť a súčasne, právna úprava obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. upravuje presný postup určenia uvedeného údaju, ktorý postup vylučuje určenie RPMN dohodou strán zmluvy o spotrebiteľskom úvere; b) absencia dohody o RPMN nemá za následok nedodržanie písomnej formy zmluvy.

2.1 V nadväznosti na uvedené žalovaný v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia v odvolaní napadnutom rozsudku uvádza, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju, spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet, je podľa žalovaného takýto prístup súdu prvej inštancie nesprávny. Z právnej úpravy určovania RPMN, ale aj niektorých iných zmluvných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. podľa žalovaného vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu, ak zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá (čo je na prvý pohľad zrejme pri údajoch ako adresa a označenie kontrolného orgánu, ktorý je určený zákonom, priemerná hodnota RPMN, ktorý údaj určuje Ministerstvo financií SR). Hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávajú a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva podľa žalovaného v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to podľa žalovaného znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov existujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 1 k zákonu č. 258/2001 Z. z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná právna úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe slovného spojenia „Vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia, vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru postupom podľa zákona č. 258/2001 Z. z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s predpokladanou RPMN uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 258/2001 Z. z., ktoré porušenie vyplýva práve z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne navrhol žalobca v oboch zmluvných vzťahoch, preto by takto určená RPMN nebola vypočítaná podľa zákona č. 258/2001

Z. z.. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku nie je podľa žalovaného zrejme ani to, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedeného je podľa žalovaného otázka dohody o RPMN nesprávne súdom prvej inštancie posúdená v tom zmysle, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. V závere odvolania žalovaný uviedol, že odvolanie podáva z nasledovných odvolacích dôvodov: ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca vo vyjadrení k obsahu odvolania žalovaného k jednotlivým argumentom žalovaného uvedeným v odvolaní uviedol, že pokiaľ ide o absenciu písomnej formy predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak mechanizmus uzatvárania zmluvy spoločne s konštrukciou zmluvy a formuláciou zmluvných dojednaní obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach, považuje za nejasný, nezrozumiteľný a odporujúci základným princípom uzatvárania zmluvných vzťahov v zmysle Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje obligatórne náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať a súčasne pre ňu vyžaduje písomnú formu, nevylučuje povinnosť dodávateľa (ako jednej zmluvnej strany) postupovať pri uzatváraní zmluvy v súlade so zákonom. „Súd prvej inštancie správne uviedol, že návrh zmluvy o úvere zo dňa 06. 09. 2006 neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované vtedy platným a účinným zákonom o spotrebiteľských úveroch, z čoho následne vyvodil absenciu písomnej formy a neplatnosť právneho úkonu ako celku“. Taktiež správne poukázal na rozdielnosť a nezhodu údaju o RPMN v návrhu zmluvy a v jeho prijatí. Dodávateľ spotrebiteľovi predložil dňa 06. 09. 2006 zmluvný formulár, ktorý bol následne zo strany žalobcu - spotrebiteľa vyplnený (bod 2. zmluvy o úvere). „Po prejavení záujmu zo strany žalobcu za podmienok stanovených v bode 2. zmluvy o úvere došlo zo strany žalobcu dňa 06. 09. 2006 k podpisu „návrhu zmluvy o úvere“. Následne dňa 07. 09. 2006 došlo k zmene podmienok zmluvy o úvere zo strany žalovaného - dodávateľa, o ktorých nebol žalobca upovedomený, keďže po 06.09.2006 už nemohol ovplyvniť obsah návrhu zmluvy. V prípade, ak by žalovaný (dodávateľ) prijal návrh zmluvy s dohodnutým obsahom podmienok uvedených v žiadosti o poskytnutie úveru (v návrhu zmluvy), došlo by podľa žalobcu k platnému uzatvoreniu zmluvy, avšak v dôsledku zmeny podmienok žalovaným, nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy. V uvedenej súvislosti žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že ak dodávateľ hodnoty jednotlivých zákonom vyžadovaných obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmení, nejde zo strany dodávateľa o prijatie návrhu zmluvy, ale podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o nový návrh zmluvy. K platnému uzatvoreniu zmluvy teda môže logicky dôjsť až po prijatí nového návrhu zmluvy spotrebiteľom. Obdobná situácia nastala podľa žalobcu aj v prejednávanej veci, pričom zo strany žalobcu - spotrebiteľa nedošlo k prijatiu nového návrhu zmluvy a súčasne pre nedostatok písomnej formy nemohlo dôjsť ani k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, čo potvrdil vo svojom rozhodnutí aj súd prvej inštancie. V nadväznosti na uvedení žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že s argumentáciou žalovaného obsiahnutou v jeho odvolaní a prezentovanou v konaní pred súdom prvej inštancie nesúhlasí, má za to, že jej cieľom je odviesť pozornosť od skutočnej podstaty prejednávanej veci. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukazuje na správnosť záveru súdu prvej inštancie o nedodržaní písomnej formy predmetnej zmluvy o úvere z toho dôvodu, že pri uzatváraní zmluvy došlo k zmene hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov. V súvislosti s vyjadrením žalobcu, a tiež záverom súdu prvej inštancie, je podľa žalovaného dôležité pre postup podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka posúdiť, či zo strany žalobcu ako žiadateľa o úver došlo k návrhu, ktorého súčasťou bol aj návrh údaju o RPMN. Len vtedy totiž možno podľa žalovaného dospieť k logickému záveru o tom, či návrh tohto údaju bol alebo nebol zmenený. Pri posúdení tejto otázky je potrebné podľa žalovaného vychádzať z toho, ako sa údaj o RPMN tvorí. Nie je sporné, že hodnota RPMN sa určuje iba výpočtom. Pre tento výpočet je daný vzorec, ktorý je uvedený v prílohe č. 1 zákona č. 258/2001 Z. z, pričom použitie vzorca predpokladá využitie všetkých, tam uvedených údajov. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že pre určenie RPMN je potrebné vedieť, kedy okrem iného dôjde k dátumu vyplatenia úveru (dátum čerpania úveru), a taktiež poznať interval medzi dátumom čerpania úveru a dátumom každej splátky úveru. Bez týchto údajov sa hodnota RPMN nedá určiť definitívne. Z tvrdení žalobcu nie je podľa žalovaného zrejme, ako mohol navrhnúť údaj o RPMN bez poznania týchto údajov, pretože uvedené údaje sú známe „až v čase uzatvárania zmluvy žalovaným“. Argumentácia o

odmietnutí návrhu na uzavretie zmluvy je preto podľa žalovaného nesprávna a nezákonná. V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdil, že by určil RPMN hore opísaným spôsobom. Potom ale nemôže podľa žalovaného tvrdiť, že navrhol RPMN. V nadväznosti na uvedené poukázal žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 25Co/22/2019 a uviedol, že tvrdenie žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu považuje za nedôvodné.

5. Na obsah vyššie uvedeného vyjadrenia žalovaného reagoval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v písomnom vyjadrení zo dňa 30. 07. 2020, kde uviedol, že v predmetnej zmluve o úvere je uvedená RPMN vo výške 70,12 %. Odplata za poskytnutie úveru, vyjadrená prostredníctvom RPMN, je podľa žalobcu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v rozpore s dobrými mravmi, a to pre jej neprímeranú výšku. Žalovaným uvedená RPMN v bode 6 zmluvy o úvere vo výške 70,12 % je podľa žalobcu zjavne neprímeraná a neakceptovateľná. V uvedenom kontexte poukázal žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/205/2018 zo dňa 13. 09. 2018, pričom dal do pozornosti najmä mechanizmus uzatvárania zmluvy o úvere s poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa pre platné uzavretie zmluvy vyžaduje konsenzus jednostranných úkonov - návrhu zmluvy a prijatia návrhu zmluvy. V nadväznosti na uvedené žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v prejednávanej veci nebol dodržaný postup v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko zo strany žalobcu nedošlo k prijatiu nového návrhu, čo znamená, že nemohlo dôjsť ani k platnému a riadnemu uzatvoreniu predmetnej zmluvy o úvere. Na základe uvedených skutočností žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a dôvodný potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovaného, ktorý v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/), že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), že konanie pred súdom prvej inštancie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP); pričom odvolacie dôvody uplatnené v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, žalovaný v odvolaní bližšie nekonkretizoval.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

10. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

11. Podľa § 43a ods. 1 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený.

12. Podľa § 43c ods. 1 a ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodíť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

13. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

14. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka., písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 07. 09. 2006, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 07. 09. 2006, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

17. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom ku dňu 07. 09. 2006, na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 07. 09. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

19. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. ku dňu 07. 09. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä podľa písmena:

a/ sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

g/ ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 07. 09. 2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

22. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Po prejednaní odvolania žalovaného z hľadiska odvolacích námietok uvedených žalovaným v odvolaní, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správne skutkovému a právne záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XX. zo dňa 07. 09. 2006 je pre absenciu písomnej formy v zmysle ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu 07. 09. 2006 neplatná a následne vychádzajúc z uvedeného záveru správne ustálil, že žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného plnením z neplatného právneho úkonu vo výške 6 514,87 € nad rámec sumy poskytnutého úveru vo výške 1 560,45 €, keďže žalobca uhradil žalovanému sumu 8 075,32 €, teda o sumu 6 514,87 € viac ako mu bolo poskytnuté (čo nebolo v konaní pred súdom prvej inštancie sporné).

24. Pokiaľ ide o samotný kontraktačný proces vedúci k vzniku zmluvy s absenciou písomnej formy, odvolací súd dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že bod 5 Žiadosti o poskytnutie

revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 07. 09. 2006 (ďalej aj len „žiadosti/zmluvy“) je možné považovať za návrh na uzavretie zmluvy (zo strany žiadateľa o úver); bod 6 žiadosti/zmluvy by v prípade absolútneho stotožnenia sa žalovaného s údajmi uvádzanými v bode 5 žiadosti/zmluvy bolo možné považovať za akceptáciu uvedeného návrhu na uzavretie zmluvy. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na ust. § 44 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa znenia ktorého je zmluva uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Na to, aby bolo možné konštatovať vznik zmluvy je potrebné, aby boli splnené dva predpoklady, ktorými je existencia dvoch jednostranných právnych úkonov, ktoré keď sa stretnú a prejavy vôle v nich vyjadrené sa vzájomne kryjú, spôsobia vznik zmluvy. Ak však konsenzus pri podstatných znakoch zmluvy chýba, zmluva nevznikne. Jeden účastník zmluvného vzťahu nemôže druhému účastníkovi jednostranne „vnútiť“ povinnosť alebo právo, preto zmluva vznikne len bezvýhradným prijatím návrhu. Aby mal „navrhovateľ“ zmluvy istotu, či zmluva vznikla a s akým obsahom, zákon kladie na prijatie návrhu podmienku jeho bezvýhradnosti. Vyvodíť ju možno z ust. § 44 ods. ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, ktorá transformuje prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny na odmietnutie návrhu a zároveň ho konštituuje za nový návrh. Zo samotného tlačíva „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ vyplýva, že žiadateľom (žalobcom) bol uvedený dokument podpísaný dňa 06. 09. 2006 a žalovaným dňa 07. 09. 2006, t. j. jednotlivé prejavy vôle zmluvných strán na podstatných obsahových náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú učené s časovým odstupom, čo znamená, že predmetná zmluva bola podpísaná zmluvnými stranami v rôzne dni a zároveň sa návrh zmluvy (offerta) odlišuje od jednostranného úkonu budúceho veriteľa zo dňa 07.09. 2006, a teda žalovaným nebol návrh zmluvy prijatý bez výhrad. Keďže prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh, nemožno takýto prejav vôle veriteľa považovať za akceptáciu prejavu vôle (návrhu zmluvy) žiadateľa o úver ako budúceho dlžníka (v tomto prípade žalobu). V konaní ďalej nebola preukázaná akceptácia nového návrhu (obsiahnutého v bode 6 žiadosti/zmluvy) žalobcom. Z uvedeného dôvodu možno konštatovať, že takúto zmluvu o spotrebiteľskom úvere nemožno považovať za uzavretú v písomnej forme, nakoľko nebol naplnený mechanizmus uzatvárania zmluvy v zmysle § 43 a § 44 Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje, tak ako bolo vyššie uvedené, v zmysle ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 07. 09. 2006 pre svoju platnosť písomnú formu. V danom prípade však vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti písomná forma predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere absentuje, a preto je správny záver súdu prvej inštancie o jej neplatnosti a v nadväznosti na to, o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného, že uvedený záver súdu prvej inštancie je nesprávny, pretože a) žiadny zákon nepredpokladá, že sa na RPMN majú zmluvné strany dohodnúť a súčasne, právna úprava obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. upravuje presný postup určenia uvedeného údaju, ktorý postup vylučuje určenie RPMN dohodou strán zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež preto, že b) absencia dohody o RPMN nemá podľa žalovaného za následok nedodržanie písomnej formy zmluvy, odvolací súd uvádza, že údaj o RPMN je podstatnou obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená. To, že sa v zmysle úspešného kontraktáčného procesu vedúceho k písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere kladie dôraz na to, aby uvedený údaj (tak ako ktorýkoľvek iný zákonom č. 258/2001 Z. z. vyžadovaný údaj zmluvy o spotrebiteľskom úvere) bol v návrhu zmluvy a aj v jeho akceptácii rovnaký, neznamená, že záver súdu prvej inštancie a aj súdu odvolacieho, ktorý sa so záverom súdu prvej inštancie stotožnil, má byť interpretovaný tak, že výška tohto údaju má určená dohodou zmluvných strán. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že medzi vyplnením údajov v žiadosti/zmluve žalobcom a žalovaným je v danom prípade rozdiel jeden deň, počas ktorého časového obdobia nemohlo dôjsť k takej zmene predpokladov na výpočet RPMN, aby tento údaj nemohol byť v návrhu zmluvy a aj v jeho akceptácii rovnaký, pričom je výrazným spôsobom spochybniteľné, aby žiadateľ o úver sám od seba (bez usmernenia žalovaného, ktorý nastavuje celý kontraktáčny proces) vyplnil v žiadosti/ zmluve údaj o RPMN práve v takej výške ako je tam uvedená (71,61 %). Neobstojí preto argument žalovaného, že pri podaní žiadosti o úver nie sú známe všetky čiastkové predpoklady pre výpočet RPMN, preto sa môže údaj o RPMN v návrhu zmluvy a v akceptácii návrhu zmluvy odchyľovať.

24. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho

konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej (náhrady) rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).